

han henstillede til Konseilspræsidentens Overvejelse, og som efter min Mening traf det rigtige. Der bør blive en Grænse for, hvad man skal af med til Apanager. For mig stiller det sig nu saaledes, at Folketinget har indladt sig paa et forkert Princip, den Gang det overhovedet gik ind paa at bevilge Apanage til Hs. kgl. Højhed Prins Valdemar. Selvfølgelig ligger alle saadanne Tanker som Tanken om Trang, og hvad dermed staar i Forbindelse, aldeles uden for den Slags Spørgsmaals Afgørelse. Heller ikke finder jeg Anledning til at fremdrage flige Betragtninger, som hvorvidt 25,000 eller 50,000 Kr. ville være for meget eller nok til en Mand, der skal optræde som kongelig Prins. Der er jo mange baade i Godsejer- og i Bourgeoisfamilier, der bruge langt mere og oven i Købet rose sig af at bruge langt mere. Det er altsaa slet ikke de Betragtninger, der ligger for. Nej, de Betragtninger, der ligger for, ere, om det ikke vilde være fornuftigt en Gang for alle at sætte en fast Grænse, og om Finansudvalget ikke vil finde sig foranlediget til at sætte en fast Grænse, netop i Overensstemmelse med det, som fremdroges af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, for de Beløb, man overhovedet finder det passende som Topmaal at udrede i Form af Apanage. Jeg tror, at dette vil være ganske rigtigt. I de østasiatiske Stater er man gaaet den Vej, at man giver Folk 30—40 Kr. om Aaret, naar de ere af kongelig Familie. Nu er det ganske vist, at den kongelige Familie strækker sig videre der paa Grund af de der herskende ægtstabelige Begreber, saa det forklares Beløbet Størrelse, men altsaa Folk, der ere i Slægt med den kongelige Familie der, saa 20—30 Kr. om Aaret til Minde om den Historie. Man maa her enten gaa den Vej at finde en rent aritmetisk Form, hvorved man fastsætter, hvad Folk, der ere af kongelig Slægt, skulle have til Minde om det, eller ogsaa maa man — og det forekommer mig at være det naturlige og fornuftige — fastsætte, hvad man finder det rimeligt ved Siden af Civillisten at udrede i Apanage til den kongelige Familie. Der synes jeg ganske vist, at ½ Million som Topmaal og som vedtaget fra alle Sider var et ganske passende Beløb. Derved vilde den danske Stat udrede 2 pCt. at hele sin aarlige Indtægt til den kongelige Familie — der en næppe nogen Stat i Verden, der gør det bedre. Jeg synes derfor, at det meget vel er en Overvejelse værd, om man ikke allerede nu skulde bestemme sig til at vedtage, at der skal udredes en Civilliste i Overensstemmelse med Lovgivningen, og desuden

fastsætte, at der samtidig aarlig af Statskassen udredes et Beløb til samtlige kongelige Børn. Hvorledes man saa finder sig foranlediget til at disponere over dette Beløb, finder jeg, er noget, som er dette Ting uvedkomme. Om man f. Eks. deraf danner et Familie-Apanagefond, synes det mig, kan være Folketinget ligegyldigt. Derimod kan det ikke være Folketinget ligegyldigt, navnlig efterhaanden som Tiderne skride frem, om man fortsætter med at bevilge Apanager til den ene Prins eller Prinsesse efter den anden. Det vilde føre alt for vidt, og det vilde bethinge Statskassen med en Afgift, som i Længden vil blive uforholdsmæssig, og som i Virkeligheden til alle Sider vil vække Misfornøjelse. Det vilde derfor glæde mig overordentligt, om saa vel Regeringen som det her herskende Flertal vilde gennemføre denne Sag. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) sagde om Flertallet her, at det stod paa Forligets Grund, og han ansaa det paa en Maade for forpligtet til at gennemføre denne Sag. Jeg vilde nu i hans Sted have været lidt mere fintfølende i denne Sag. Jeg vilde ikke have sagt det her allerede ved 1ste Behandling. Det kan man jo sige andre Steder, men man skal ikke sige det her i Salen. Det er lidt saarende, ikke for os — for os kan det jo være ligegyldigt — men for hans Venner og Bekendte. Men, som sagt, jeg vilde ønske, at det ærede Flertal og det højtærede Ministerium vilde enes om at sætte en Grænse for Apanagerne samlede Beløb. Hvis noget saadant skete, tror jeg ikke, at nogen vilde være misfornøjet med den Afgørelse, der saaledes blev truffet med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Konseilspræsidenten (Reedtz-Thott): Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa en Begrundelse af dette Lovforslag eller nærmere komme ind paa selve Realiteten af det, idet denne oftere er bleven fremført i dette Ting. Jeg skal kun over for, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) hævdede, sige, at en Begrundelse for, at Lovforslaget er kommet frem, ligger deri, at der forud for de to Apanager, som her er Tale om, foreligger for det første en tidligere Lov om en Apanage til Hs. kgl. Højhed Prins Valdemar, en Lov af 15de Marts 1880, og dernæst med Hensyn til Hs. kgl. Højhed Prins Christian et analogt Tilfælde, idet der allerede den 16de April 1862, altsaa inden Hs. Maj. Kong Christian den Niende endnu var Konge, er blevet bestemt en Apanage for Hs. kgl. Højhed Kronprinsen. Det er altsaa i Henhold til disse Analogier, at